16. Ýmis blöð og miðar varðandi Silungapoll.

Sex til sjö ára drengur, sem fara átti að Silungapolli eftir tvo daga, fanst meðvitundarlaus úti fyrir heimili sínu að Sólvöllum við Kleppsveg í dag. Veit enginn hvernig slys þetta hefir orðið, en drengurinn var fluttur í Landsspítalann; var hann þá enn meðvitundarlaus, en er nú með rænu og vona læknar að áverkinn sé ekki eins mikill né hættulegur eins og um leit þó út fyrir að hann sé. Sennilega hefir áverkinn orðið neðarlega í höfði drengsins og e.t.v. að um brot sé þar að ræða.

Læknisskoðun barna að Silungapolli fyrir Vesturbæjarbörn kl. 1 laugardaginn 12. apríl
Austurbæjarbörn kl. 2 sama dag, hvorttveggja
hjá Pétri, Kirkjustræti 12.

Jón Pálsson

Birtist að kvöldi 10. og 11. apríl og á hádegi 12. apríl
J. P.

Söngpollar! Læknisskoðun Vesturbæjarbarna Kl. 1. laugardaginn 12. apríl,
Austurbæjarbarna Kl. 2 sama dag; hvort-
tveggja hjá Lúter, Kirkjustræti 12.

[illegible]

Óhætt bíst að kvöldi 10. og 11. apríl, og um hádegi og á hádegi 12. apríl.

J. T.

Sennilega verður mikið um framkvæmdir
í þá átt í sumar, að koma börnunum í sveit þaðan,
og verið útvegað þegar um þessar:
Nefnd sú, er vinnur að undirbúningi
þess, að „fátæk og veikluð börn" fái sumar-
dvöl í hæli Odd-Fellowa að Silungapolli,
mun þegar byrjuð að taka á móti um-
sóknum þangað, en þar hafa verið 72
börn í hverju sumri undanfarin ár. Eru
þau að kostnaðarlausu fyrir aðstandendur
barnanna. Verður það 24. sumarið, síðan sú
starfsemi hófst.
Þá eru blöðin þegar farin að ræða um
sumarvistir fyrir börn víðsvegar úti um
land, eins og í fyrra. Frumkvæðið að
þeirri starfsemi átti formaður Barna-
verndarnefndar Reykjavíkur, Jón Pálsson,
eftir nýárið í fyrra,
með því, að leita umleitana um að fá
Spítalann í Stykkishólmi til þess að
taka nokkur börn; þau voru þar ...
að töku. Hjálparmaður kom Barnaverndar-
nefndarinnar, svo og ráðunautur nefndar-
innar stórfelda mjög að því máli með
stjórnendum Rauðakross Íslands og
Barnaverndarráði.

Tíðindamaður Vísis hitti Jón Pálsson að máli í gær og spurði hann, hvort Odd-Fellowar ætluðu að ~~Ve~~ halda uppi sumardvöl fyrir fátæk og veikluð börn í sumar, eins og að undanförnu.

Jón Pálsson sagði: Já, áreiðanlega; það verður auglýst í blöðunum og útvarpi næstu daga, að senda megi umsóknir til mín um þetta hið allra fyrsta. Fyrirkomulagið verður eins og ávalt áður, en ég tel líklegt, að byrjað verði miklu fyr og að tíminn dvölin verði að mun lengri en vant er.

Fundurinn þakkar stjórnendum Sumardvalafélagsins
óeigingjarna og ágæta starfsemi þeirra í undanförnum
árum og lýsir ánægju sinni yfir öllum rekstrar-
framkvæmdum þeirra og fjárhagsráðstöfunum, góðri
einingu meðal stjórnendanna sjálfra innbyrðis og við þá
meðlimi félagsins, sem látið hafa sér viðgang þess og
vöxt allan miða börnunum og félaginu til góðs gengis.

Forstöðukonum þeim og starfsfólki öllu, er á Silungapolli
hafa unnið undanfarin ár, færir fundurinn hinar beztu
þakkir sínar og óskar þess, að mega njóta starfskrafta
þeirra, og fráfarandi og hinnar nýkjörnu stjórnar sem lengst.

Reykjavík, 17. nóv. 1940.

Silungapollur: Læknisskoðun Vesturbæjarbarna Kl. 1, laugardaginn 12. apríl, Austurbæjarbarna Kl. 2 sama dag

Heilsuverndarstöð Líknar (Pétur), ~~[illegible]~~ Kirkjustræti 12:

Húsið ~~[illegible]~~ [illegible]daginn.

Laugardaginn fyrir Páska. Kl. 1 og Kl. 2 !

Jón Pálsson

Óskast bíll: 10. apríl að kvöldi;

11. apríl um hádegi og að kvöldi;

12 apríl um hádegi.

Virðingarfyllst

Jón Pálsson

Á Hadhamrinum er gott að vera
Gleði og ást þar býr.
Fuglar nýjir, fiskar smáir
fjötar hænum og kýr.
[illegible]
[illegible] klett
[illegible]
[illegible]
[illegible]
bygð. [illegible] hver
eða úti að vera
um að leika sér
æskan og unaðsstundir
ótal lautum í
grænar mosagrundir
gráir klettar.

Reykjavík, 29. apríl 1941.

Þar sem lög fyrir Barnasumardvalafélag Odd-Fellowa frá 29. maí 1940 mæla svo fyrir um að stjórn þessa félags hafi umsjón með eignum þess (9. gr.) m.fl. en ég hinsvegar hefi nýlega komist á snoðir um, að hlutabréf þau, er Barnavinasjóði hlotnaðist eftir gefandann, br. Hannes sál. Hafliðason og hann átti í h/f. Slippnum í Reykjavík nú að nafnverði Kr. 1687,50 hafa verið seld hinn 26. maí 1939, þá leyfi ég mér hérmeð að beina þeirri eindregnu ósk minni til yðar, háv. br. Stórritari, að þér hið fyrsta látið fram fara rannsókn á því við hvaða verði bréfin voru seld, svo og hvaða heimild hafi legið fyrir sölunni og jafnframt hvort salan hafi verið óumflýjanlega nauðsynleg vegna Barnavinasjóðsins annarsvegar og h/f. Slippsins hinsvegar, þar sem kunnugt er, að það félag hafði þetta ár (1939) hagnað svo mikinn, að hann nam nál. 500 þúsundum króna, og enn meiri síðan, jafnvel því líka upphæð tvöfaldaða síðastliðið ár.

Mér virðist að stjórn Barnasumardvalafélagsins eigi fulla heimtingu á að fá vitneskju um ofangreind atriði og megi vænta brl. aðstoðar háv. Stórstúku til þess, svo og, að árleg skilagrein sé send Barnasumardvalafélagsstjórninni eigi síður en öðrum er það mál varðar, en það hefir aldrei verið gert til þessa, svo mér sé kunnugt.

Bróðurlegast
I. V. K. V. S.

[illegible]
p.t. Form.
Barnasumardvalafélags Odd-Fellowa

Til háv. br. Stórritara Knud Zimsen, Reykjavík

Jón Pálsson
fyrv. aðalféh. Landsbankans
Sími 1925

Reykjavík 29. apríl 1941.

Þar sem lög Barnasumardvalafélags Odd-Fellowa frá 29. maí 1940 mæla svo fyrir, að stjórn félagsins eigi að hafa umsjón með eignum þess (9. gr.) m.fl., en ég hins-vegar hefi nýlega komist á snoðir um, að hlutabréf þau, er br. Hannes sál. Hafliðason gaf Barnaheimilissjóði, átti í Slippfélaginu, og sem nú eru að nafnverði kr. 1687,50, hafi verið seld hinn 26. maí 1939 fyrir aðeins kr. 229,88, þá leyfi ég mér hér með að beina þeirri eindregnu ósk minni til yðar háv. br. Stórritari, að þér hið fyrsta látið fram-fara rannsókn á því: hvaða heimild hafi legið fyrir sölunni, svo og því, hvort salan hafi verið óumflýjanlega nauðsynleg.

Mér er kunnugt um það, að Slippfélagið hafði um þær mundir, er bréfin voru seld, óvenjulega mikinn rekstrarhagnað, jafnvel allt að 100 þús. krónum og síðan enn meiri, jafnvel tvöfaldan síðastl. ár, enda tel ég víst, að hlutabréfin hefði mátt selja miklu hærra verði en þau voru seld fyrir.

Þá hefir og enn eigi, svo mér sé kunnugt verið send nein skilagrein til stjórnar Barnasumardvalafélagsins um Hannesarsjóðinn hin síðustu ár, og verð ég því að biðja yður, háv. br. Stórritari jafnframt að sjá svo um, að það verði gert, enda sé ég eigi aðra leið til þess að fá rétta vitneskju um þessi mál.

Bróðurlegast
í V. K. & S.
Jón Pálsson

Til Stórritara háv. Lands-Stórstúku Íslands I.O.O.F., br. Knud Zimsen.

Máthildur, kona Einars var að færa sjóreknu fiskhöfuð upp úr soðningarpotti sínum og krakkar þeirra allir, sjö að tölu stóðu við fisktrogið, réttu fram hendur sínar eftir einum bita af roði úr þunnyldi fiskjar, en þeir litlu máttu höfðu þau, litlu greyin, ekki bragðað fyrir, veturinn þann, enda lifað við skort miklum og vesöld frá haustnóttum til einmánaðar komu, að landaufisk fór að reka á land.
Þá varð Einari þetta að orði við Máthildi, konu sína:
Berðu krakkaskrattana frá matartroginu! Lemdu þá með fiskspaðanum, Máthildur!
Nú er fjöldi manna að leitast við að koma börnum í sveit, m. a. vegna yfirvofandi lífshættu fyrir þau og aðra, og er að þessu unnið af einstökum mönnum og félögum bæði í sjávarplássum og sveitum, án þess að einn eyrir sé greiddur fyrir alla þá vinnu og fyrirhöfn, né heldur fyrir dvöl barnanna svo tugum skiftir og um marga mánuði. – Svo er t.d. um félag eitt hér í bænum, Odd-Fellow-félagið, og hefir verið nú um nærri aldarfjórðung. – En hvað skeður?
Einn af tveir hjúkrunarráðs hefjast þó innan um allan hávaða árása við bindum, sem segja: <u>Odd-Fellowar geta allstaðar verið með börn sín</u>. – Þetta er líkast því, sem sagt var áður fyrrum: „Hundarnir geta <u>allstaðar</u> legið!" – Börnunum þarf ekki að vanda kveðjurnar eftir þessu að dæma, þau geta „<u>allstaðar verið</u>!" – Þá er hinn tóninn ekki ákjósanlegri er segir: Kvennaskóla hús landsins, Laugarvatns leikhúsið, sem „stundum og stundum ekki" hefir verið gert að gistiskýli óviða og launlítið – þessi hús" eru <u>of fín</u> fyrir börnin!
Sennilega hefir aldrei nokkurn tíma, síðan land þetta byggðist, nokkur einasti Íslendingur fyrr og allt til þessa, sýnt aðra eins óskammfeilni og illgirni í garð nokkurra barna, nema þá Norðlendingurinn forðum, er hafði sér það til skemmtunar að veifa vesölum og veikum börnum á spjótsoddi sínum framan í mæðrum þeirra.
Komi til árása hér, má hugsa sér að skothríðinni verði einkum beint að þeirri hlið bæjarins sem að höfninni veit, að eldur komi samtímis upp í mörgum stöðum í einu, að ómögulegt verði að ráða við eldinn og hinar drepandi eldsprengjur, sem rigna niður úr skýjunum. Hvernig ætla menn þá að stöðva ofsahræðsluna, sem grípur börn og konur, gamalmenni og farlama fólk, er enga björg getur veitt sér. Rétti vesalingar þessir fram hendina, rymur hjúkrunarráðið eins og Einar gamli forðum: „Lemdu þá með spaðanum, Máthildur!"
„Máthildur" á Alþingi Íslendinga á hér að vinna hlutverk Máthildar gömlu, með soðningarspaðann í hendinni og segja: „Nei, þessi fyrirmyndarhús, kvennaskólarnir, þjóðleikhúsið á Laugarvatni, eru of fín fyrir börnin! Þau geta allstaðar verið!"
Myndi nokkur sú <u>kona</u> fyrirfinnast í þessu landi, sem teldi kvennaskóla sinn of-fínan fyrir börnin, sem flýja undan eldi og eimyrju hinna samviskulausu svikara mannkynsins, ef hér munda fyrir á leita. Engin kona! Ekki ein einasta íslensk stúlka! En einn maður eða tveir geta hugsað sér, að slá sér upp á því, að koma illkvittni sinni að í þessu efni og forvelda sem mest þeirra veg, viðleitni fórnfúsra kvenna og manna, er ~~vilja~~ alla lund

vilja leitast við að bjarga fátækum og vanræktum börnum frá illum og spillandi lífskjörum. — Hvað sem í boði væri, mundi ekki ein einasta sál kona og allra síst úti í sveitum landsins, amast við einu einasta barni ef í væri leitað með að hún tæki það: Hún mundi og fyrr allra-breiða opinn faðminn móti svo mörgum börnum og mæðrum er hún með nokkru móti gæti hjálpað. Það mundi ekki segja, né menn heyra: „Lendu fram með gæðunum, Hólfríður! Né heldur mundi hún segja: Börnin geta alltaf dáið verið!"
Hafa menn annars nokkurntíma heyrt getið Kuldabyg og Kotleitslaus svör? Ó jú, þau hafa heyrst og heyrast enn. Skottvellinir hafa enn eigi mögnað

og auk þess kvikmynd eina, allstóra; kvaðst hann mundi sýna oss allt þetta er heim kæmi en það yrði ekki fyr en „í sumar", þ: í janúar eða febrúar. Hann sýndi börnunum ýmsa japanska siða, gaf þeim fjölda mynda og teikninga er hann kvað japönsk börn hafa gjört, svo og ýmiskonar leikföng þaðan að austan. Samfylgdarmaður hans ~~og~~ og túlkur var hr. A. P. Bendtsen umboðssali hér í bænum. —

— o —

Húseignin Gladheimar á Iðavelli við Silungapoll, en svo hefir hún verið nefnd – er talin vera eign Odd-Fellowa (jafnvel reglunnar sjálfrar) en í raun og veru er hún eign „fátækra og veiklaðra barna" í Reykjavík, alinna og óborinna. Það eru aðeins nokkrir menn innan Odd-Fellowreglunnar í Reykjavík, sem hafa myndað félag með sér til þess að hrinda starfsemi þessari af stað (1918) og halda henni við lýði, með frjálsum tillögum sínum og félagslegri samvinnu, án nokkurs fjárhagslegs stuðnings annarstaðar frá. Félag þetta hefir sér sérstaka stjórnarnefnd fyrir sig og er hún skipuð 5 mönnum, oftast endurkosnum. Nú sem stendur eru nefndarmenn þessir:

Jón Pálsson, fyrv. aðalbankaféhirðir,

Tómas Tómasson, ráðsmaður,

Haraldur Árnason, kaupmaður,

Helgi Sigurðsson, ~~(byggingar)~~ bæjarverkfræðingur og

Sveinn Ásmundsson, bifreiðaviðgerðarmaður

Tveir menn eru til vara og tveir endurskoðendur, allir meðlimir Odd-Fellowreglunnar og búsettir í Reykjavík.

Húseign félagsins (Oddbarnanna) innanstokksmunir og áhöld eru virt og vátryggð fyrir um 100 þús. krónum og er skuldlaus.

Barnaheimili Odd-Fellows, að Glaðheimum í [illegible] við Silungapoll.

— venjulega nefnt: Barnasumardvalarfélag Odd-Fellowa við Silungapoll —

Stærð hússins:

Miðhús:	Lengd	12 metrar
	Breidd	10 —"—
	Hæð (vegg)	3,3 —"—
	Ris	5,7 —"—
Baðstofan, hvor:	Lengd	13,5 —"—
	Breidd	6 —"—
	Hæð	3,3 —"—
	ris	2,7 —"—
milligangur, hvor	Lengd	8 —"—
	Breidd	7,2
	Hæð	2,7 —
	ris	3,3

Lengd (Facade) 38 metrar

heilsulindin og hjálpar

Barnasumardvalafélag Odd-Fellowa ~~(að Silungapolli)~~ Hd.

hélt aðalfund sinn síðastl. sunnudag, 17. þ.m. í Odd-Fellowhúsinu við Vonarstræti og var þar m. a. birt skýrsla félagsstjórnarinnar um rekstur barnaheimilisins að Silungapolli síðastl. sumar og fer hér á eftir útdráttur úr þeirri skýrslu:

Strætisvagnafélag Reykjavíkur flutti börnin að Silungapolli 2. júlí 1940 og þaðan til bæjarins aftur 13. sept. s. ár, eftir 10½ viku dvöl þar.

Börnin voru 72 að tölu, 36 stúlkur og 36 piltar á aldrinum 5 til 12 ára, öll fátæk og veikluð börn. Þyngdarauki þeirra varð að meðaltali 2.7 kg. Mesti þyngdarauki varð á stúlku einni 6,4 kg.; meðal piltanna varð hann mestur 4,6 kg. Vöxtur barnanna jókst að meðaltali um 1,5 c.m.

Forstöðukonur voru ~~[illegible]~~ að þessu sinni þær læknisfrú Vigdís G. Blöndal frá Stafholti og ungfrú Katrín Magnúsdóttir frá Gilsbakka. Var þetta 8. sumarið, sem frú Vigdís Blöndal hefir veitt heimili þessu forstöðu; ungfrú Katrín Magnúsdóttir og ungfrú Sigríður systir hennar hafa og verið þar forstöðukonur að öðrum þræði um mörg ár. Auk forstöðukvennanna voru þar 7 stúlkur og 2 karlmenn.

Óvenjulega mikil veikindi, blóðkappasótt, ~~h~~ hálsbólga o. fl. kvillar hrjáðu börnunum mjög, einkum framan af, en þrátt fyrir það varð árangurinn svo góður sem að framan getur.

Þetta var 23. sumarið síðan starfsemi þeirra Odd-Fellowanna hófst og 10. árið að Silungapolli; hún hefir ávalt verið ókeypis fyrir börnin og aðstandendur þeirra. Síðustu 3 árin hefir bæjarstjórn Reykjavíkur notað sér tilboð félagsins um að hafa þar um 40 börn á sínum vegum, einnig ókeypis.

Læknir félagsins er Árni Pétursson og hefir hann umsjón með læknisskoðuninni áður en börnin fara í sumarvistina, svo og eftirlit með heilsufari þeirra.

Jón Pálsson hefir verið formaður félagsins frá byrjun, og næstum daglegur gestur ~~þar efra~~ í barnaheimilinu meðan börnin hafa dvalið þar efra

Stjórnarkosning in síðastl. sunnudag féll þannig:

Formaður var kosinn Jón Pálsson og meðstjórnendur hans:
Árni Pétursson læknir, Haraldur Árnason kaupmaður, Gísli Jónasson yfirkennari og frú Lára Árnadóttir og til vara: Ari Thorlacius löggiltur endurskoðandi og Kristján Ó. Skagfjörð heildsali. Endurskoðendur voru kosnir þeir Ólafur Briem framkvæmdastjóri og Kristján Kristjánsson lögfræðingur, fulltrúi lögmanns.
Efnahagur félagsins er góður. Félagsheildina mynda einstakir meðlimir Odd-Fellow-stúkanna hér í Reykjavík og halda þeir starfseminni uppi með frjálsum tillögum sínum, tekjum ýmissa sjóða, er barnaheimilinu hafa verið gefnir sem minningagjafir um látna vini þess og velunnara, og ártíðaskrá, sem fær allmiklar tekjur af seldum minninga-spjöldum, er félagsmenn og fjöldi manna utan félagsins kaupa gegn lágu verði til minningar um látna vini sína.
Eftirfarandi tillaga var samþykkt í fundinum með öllum greiddum atkvæðum:
Fundurinn þakkar stjórnendum Barnasumardvalafélagsins ágæta og óeigingjarna starfsemi þeirra á umliðnum árum og lýsir ánægju sinni yfir öllum rekstursframkvæmdum þeirra og fjárhagsráðstöfunum. Ennfremur þakkar fundurinn öllum meðlimum félagsins fyrir fjárhagsstuðning, gjafir og aðra hugulsemi, sem hefir aukið viðgang þess og vöxt.
Forstöðukonum þeim og starfsfólki öllu, er að Silungapolli hafa unnið undanfarin ár, færir fundurinn hugheilar þakkir sínar og óskar þess, að félagið megi njóta hinnar góðu starfskrafta þeirra og fráfarandi og nýkosinnar stjórnar sem lengst.

meðstjórnendur hans:

Haraldur Árnason kaupmaður, sem hefir verið gjaldkeri félagsins frá byrjun og nú endurkosinn ~~f.h. einu~~, Árni Pétursson læknir, Gísli Jónasson yfirkennari og frú Lára M. Árnadóttir. Til vara: Ari Thorlacius, löggiltur endurskoðandi og Kr. Ó. Skagfjörð heildsali.

Endurskoðunarmenn voru kosnir þeir, Ólafur Briem framkvæmdastjóri (endurkosinn) og Kristján Kristjánsson, fulltrúi lögmanns.

Efnahagur félagsins er góður.

Forstöðukonum Stjórnendum öllum, og starfsfólki öllu, er unnið hafa við barnaheimilið að Silungapolli að undanförnu, tjáði fundurinn hugheilar þakkir sínar, fyrir ágæta og óeigingjarna starfsemi þeirra, og óskaði að mega njóta starfskrafta þeirra sem lengst. Þá færði og fundurinn öllum þeim, er með fjárhagsstuðningi, gjöfum eða annari hugulsemi hafa aukið viðgang félagsins og vöxt þess. Ná þakkir þessar einnig til fjölda manna, er standa utan við félagsstarfsemi þessa, þ.á.m. hinna mörgu manna, er styrkt hafa félagið með því að kaupa ártíða- minningaspjöld um látna vini sína og jafnframt hinum fátæku og veikluðu börnum til styrktar og stuðnings.

Eins og kunnugt er, hefir Odd-Fellowfélagið starfrækt barnaheimili í sveit síðan 1918 og að Silungapolli síðan 1930, að hið veglega hús þeirra var byggt á þeim stað. Þar hafa fjöldamörg „fátæk og veikluð börn“ dvalið síðan um 2-3 mánaða skeið, þeim og aðstandendum þeirra að kostnaðarlausu með öllu; þar hafa börnin notið hinnar ágætustu aðhlynningar og flest eða öll hlotið heilsubót mikla. Fyrir síðastl. hafa börnin verið þar allt að 72 talsins og færri komist að en vildu og ákjósanlegt hefði verið. Áður en húsið var byggt var leitað fjalls og fjöru í milli, austan frá Esju og suður að Keili, unz staður þessi fanst, sem öllum öðrum tók fram og áður hefir lýst verið. Því er umsókn til sumardvalar að Silungapolli þegar byrjuð að berast nefndinni fyrir næsta sumar. Þetta er fyrsta hælið, sem stofnað er til í þessum augnamiði og með þessu sniði hér á landi og eigi talið standa að baki neinu öðru barnahæli hér né erlendis, sem til þekkist, enda til þess vandað mjög í alla lund. Og þótt starfsemi þessi hafi þegar við lýði verið og til hennar lagt fé allmikið frá hendi fórnfúsra manna, utan Odd-Fellowfélagsins sem innan og eigi í sama rétti talin eign almenna og óborinna „fátækra og veiklaðra barna“, þá hefir hún orðið fyrir ymsu aðkasti og árásum óhlutvandra manna, sem eigi enn hafa skilið þörfina fyrir þvílíkri starfsemi sem þessari og af fáfræði sinni talið, ef ekki verið hróðugir, að hún gæti „allstaðar verið“ og að henni þyrfti ekki að búa, þar sem aðeins fátæk og veikluð börn ættu hlut að máli: þeim væri engin ástæða til að vanda kveðjurnar, sízt svo, að eigi væri sjálfsagt að hún þokaði úr þessum stað fyrir þeim, sem þegar eru veiklaðir orðnir af hinni óstöðvandi nautnasýki og svallgangi. Þrátt fyrir það og enda þótt þúsund manna og hundrað barna eigi nú að búa við hina sárustu sorg, sjúkleik og sívaxandi erfiðleika. Þessir menn, konur þeirra og börn geta „allstaðar verið,“ hið fyrsta og sjálfsagðasta er, að kitla taugar og tilkátsemi allra þeirra, er vilja skemmta sér, ef ekki við fyrirlitlegasta klám og kjánalæti leikaranna og loddaranna, sem í viðfangsefnum sínum hafa eigi betra að bjóða almenningi en svo, að þeir telja það sjálfir svo slæmt og sorafengið, að börn megi það hvorki heyra né sjá, — þá verði lýðum þessi, svo svi-

ingar sem hann er þó umfram allt að fá að „leika sér" á þeim svo að segja eina stað sem „fatlað og vanrækt börn" þessa bæjar ~~ht~~ geta fengið sér friðland og fulla bót heilsu sinnar.

Svona langt eru menn leiddir frá allri eðlilegri og heilbrigðri lífsskoðun.

En sagan er ekki þar með á enda.

Læknir einn, M. Júl. Magnús, sem ætla má að einhvern tíma hafi komist við vegna hins ömurlega heilsufars sjúklinga sinna, barnaverndarnefndarmaður, sem sennilega hefði orðið þess var við hverskonar kjör börn bæjarins, mörg þeirra, eiga við að búa af hendi hins opinbera, aðstandenda ~~[illegible]~~ þeirra sjálfra og séð, að hafa kjör þeirra geta tæplega verri verið, maður, sem auk þessa telur sig tilheyra Odd-Fellowreglunni — hann telur „ekki ~~[illegible]~~ ólíklegt, að samningar geti tekist" um það að Odd-Fellowfélagið láti „af hendi" land sitt við Silungapoll, enda sé „húsið tilvalinn veitinga- og skemmtistaður fyrir þá, sem fara þangað uppeftir sér til hressingar og hvíldar" (frá hverju?) er hefðu ekki með sér fullkomið næði." (!)

Til áréttingar þessum „umsamlegu" athugunum sínum og væntanlegu tilmælum bætir hann svo þessu við: „Odd-Fellowar geta væntanlega verið allstaðar með sitt barnahæli og auðvelt að finna nóga staði eins góða eða betri í því augnamiði" (Leturbreyting mín, J.P.)

Það er að vísu kunnugt áður og þarf að benda á það nú, að oft áður hefir „andað kalt" frá mönnum þessum í garð barnahælis þessa og þeirra manna, er þar hafa að verki verið, en svona langt hygg ég að fáir menn hafi ætlað honum að ganga, og er það vægast sagt, svo mikil fásinna og furðulegasta vesalmennska, að ráðast á þennan veg að hinum „fötluðu og vanræktu börnum", er eiga sér þarna hinn eina griðastað utan heimilis síns: Þau „geta allstaðar verið" og þeim þarf ekki að vanda kveðjurnar, né heldur hinni göfugu Odd-Fellowreglu[T], sem með ærnu fé og af einskærri fórnfýsi hefir komið heimilinu á stofn og starfrækt það nú mörg ár með þeim dásemdum og aðdáun allra er til þekkja að einsdæmi má teljast meðal þjóðar vorrar, svo mikil fyrn og fásinna er þetta frá „Fellows" þessa, læknis og barnaverndarnefndarmanns, að langt mun að leita annars eins. Og vil segja illræðis í garð barnanna og á ég þrátt fyrir annað sem á undan er gengið bágt með að gera mér grein fyrir tilgangi hans, hugsanagangi og tilgangi; og því erfiðara er mér

[T] að hún hafi víðar sín ígildi enn, en þó hér hún,

mér að skilja þetta, sem ég þekki af eigin raun hversu fjarri þetta er anda og tilgangi hinnar göfugu Odd-Fellowreglu, sem hann virðist enn eigi hafa skilið í annan veg en þann, að hún sé einhver ábatavænleg stofnun fyrir sjálfa þá er fyrir eigin atbeina eða annarra valdamanna hafa getað smokrað sér þar inn. Var þetta erindi hans þangað? Verð að játa að ég hefi misskilið hann og hvorki ætlað honum né öðrum, — jafnvel engum utan Reglunnar — að hann „gengi með" þvílíkt „fóstur".

En nú veit maður hvaðan aldan er runnin í þessu efni, og ólíklegt tel ég að til hans verði leitað með „Elixírráð og lyfjablöndu" til meinabóta hinum bágstöddu börnum er leita hinna skjóls hjá félaginu framvegis, eða skýlis í hretviðrum þeim, er þau verða við að búa af völdum þeirra manna, er lögum eru skyldir til að veita þeim alla þá hjálp er þeir mega, án nokkurra ávaxta fyrir eigin hagsmuni og hégómadýrð sjálfra sín.

Grein þessa mæta höfundar hlýtur að vekja athygli margra manna, ekki fyrir þá sök hversu vel hún er hugsuð, samin og í sjálfu tilgangi, heldur fyrir það, hversu fjarri hún er öllri tilfinningu mannlegs eðlis í garð barnanna, að geta með köldu blóði og að því er virðist í fullri alvöru, skeggið sér til hljóðs með að svifta þau þessum eina sólskinsbletti, er þau fá að setjast á, alla æfi sína. Þar til þarf hart hjarta og harðýðgi mikla, sem eigi er ætlandi neinum Odd-Fellow, er skilur markmið hennar og leiðir, til þess að milda kjör manna þeirra, kvenna og barna, er sitja verða við skuggahlið lífsins.